

Ernæring med en Aarsindtægt af henholdsvis 390 eller 360 Kr. Jacobsen, Sindssygehospitalet ved Aarhus“. „Endskønt jeg som Hospitalslæge ikke har noget særligt stort Kendskab til Prisforholdene ude paa Landet, mener jeg dog i høj Grad at maatte betvivle, at man kan ernære sig af de af Dem nævnte Beløb som Aldersrente. Frode Krarup, Overlæge ved Sindssygehospitalet, Nykøbing, Sjælland“. „Som Svar paa Deres ærede Skrivelse maa jeg svare nej. Andreas Christiansen, Læge, Dianalund“. „Som Svar paa Deres Forespørgsel af 1. November d. A., om en enlig Mand eller enlig Kvinde vil kunne skaffe sig tilstrækkelig Ernæring af henholdsvis 390 og 360 Kr. aarlig, skal jeg meddele som min Mening, at naar de ikke har andre Hjælpekilder, vil det nok knibe svært. A. C. Tobiassen, Læge, Holbæk“. „Saa fremt vedkommende ikke ved eget Arbejde eller paa anden Maade kan skaffe sig nogen yderligere Indtægt (Gaver, Aftægtsydelse eller lignende), er Beløbene for smaa. C. E. Schou, Læge, Holbæk“. „Jeg har ingen Landpraksis, men det er faktisk, at man ikke kan leve blot nogenlunde menneskeværdigt under de omtalte Omstændigheder. En tilstrækkelig Ernæring er jo et vidt Begreb. Fakirer og andre Sultekunstnere kan jo præstere en Del, men saaledes mener De vel ikke. I almindelig Forstand tilstrækkelig Ernæring kan man ikke faa paa den Maade. Christian F. Melbye, Sindssygehospital, Nykøbing, Sjælland“. „Skønt jeg allerede for fire Aar siden har taget min Afsked som Kredslæge i Nykøbing, Sjælland og siden har boet i København, besvarer jeg dog det mig stillede Spørgsmaal: Hvis det overhovedet er muligt for nogen at leve af de opgivne Summer — hvad jeg meget betvivler, naar baade Husleje, Klæder, Brændsel og Føde skal udredes af Aldersrenten —, maa det blive et kummerligt Liv i Nød og Savn, der kan leves af den Indtægt. E. Herskind, fhv. Kredslæge“.

Det er de Svar, jeg har faaet, „et kummerligt Liv i Nød og Savn“, kun saaledes, siger Læge E. Herskind, kan der leves af disse Summer, og det er i Grunden Kvintessensen af disse Skrivelser. Det viser sig altsaa, at andre Læger har en Mening, der er modsat det ærede Medlem Hr. Johannes Lous, og det glæder mig. Jeg er overbevist om, at hvis den højtærede Indenrigsminister vilde foranledige

en Enquête over hele Landet, vilde han faa en Række Udtalelser, som fuldkommen vilde misrekommandere hans Aldersrentetakster.

Der er et Forhold, som man maa tage i Betragtning, naar der er Tale om Understøttelse eller Aldersrente til gamle, og det er den særlige Glæde, som gamle Mennesker har af at føle et vist menneskeligt Velvære, og paa den anden Side den særlige Uhygge, som de samme gamle Mennesker føler, naar de lever under trykkede økonomiske Kaar. Navnlig spiller Maden for gamle Mennesker en overordentlig stor Rolle. Man siger saa: Ja, de gamle tænker ikke paa andet end Mad. Det er muligt, at de gamle tænker meget paa Mad, det er sikkert rigtigt nok, men det kan man ikke bebrejde dem, og saa skal man gaa ind paa at give dem tilstrækkelig Ernæring. Fru Birgitte Berg Nielsen skriver om dette Spørgsmaal: „Glæden over god Mad udgør en ikke ringe Del af de Glæder, som bliver et almindeligt Gennemsnitsmenneske til Del her i Livet; god Mad er Grundlag for et almindeligt Velbefindende; dette forstaaes rent instinktmæssigt selv af Folk, som ikke bevidst tænker over det.“ Det forstaaer vi alle, men hvor kan man saa nænne at sætte de gamle Mennesker paa den Sultekost, som de kan faa paa denne Maade. Jeg forstaaer slet ikke, at noget Menneske har Hjerte til det, og jeg spørger den højtærede Indenrigsminister og andre interesserede: Hvilke Undersøgelser er der anstillet, før man fastsatte disse Takster, eller har man ganske vilkaarligt fastsat disse Takster uden i Virkeligheden at undersøge, om de er tilstrækkelige eller ej? Hvis det sidste er Tilfældet, mener jeg, det er en Skødesløshed, som ikke kraftigt nok kan paatales her. Naar man ganske vilkaarligt griber ind i gamle Menneskers Liv og tager fra dem en stor Del af deres Indtægt, som man bevisligt gør, skal man nøje undersøge, om dette Indgreb er forsvarligt under Hensyn til Nutidens Priser paa Fødemidler og alt. Ingen af os finder sig i uden videre at blive sat ned i Indtægt, vi protesterer alle, men man vælter sig ganske koldblodigt over de svageste, navnlig over de gamle Kvinder og Mænd, og trykker dem ned, tager flere Hundrede Kroner fra dem om Aaret. Har man tænkt paa, hvilken Brutalitet der ligger deri, eller er man ganske simpelt gaaet ud fra, at disse gamle Mennesker ikke havde Kraft og Mod til at protestere,